

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige. (Introduktionsperiode, maksimal aflønning i offentlige arbejdstilbud m.v.).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

(Fremsat 6/12 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

»Hastværk er lastværk«, siger et gammelt ordsprog, og undertiden bliver vi politikere jo fanget af dette ordsprog, men for at undgå det i denne sag kan jeg allerede nu meddele, at jeg har til hensigt at fremsætte ændringsforslag til L 143, således at lovforslaget om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige bliver delt op i to forslag.

Det ene forslag vil omhandle den maksimale aflønning til personer i offentlige arbejdstilbud, som jeg foreslår færdigbehandlet inden jul, idet det er en del af finanslovaftalen for 1992.

Den resterende del af forslaget, der indeholder ideer til at øge antallet af private arbejdstilbud, bliver vi nødt til at vente med den egentlige behandling af til det nye år, idet der er behov for yderligere drøftelser partierne imellem, før vi kan skride til behandling af forslaget.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil godt takke arbejdsministeren for erkendelsen af, at hastværk er lastværk; der har tilsyneladende været for meget hastværk i Arbejdsministeriet.

Men jeg vil nu godt gå en smule videre end arbejdsministeren – selv om det bestemt er et stykke vej i erkendelse – og opfordre arbejdsministeren til helt at trække forslaget tilbage og udarbejde et forslag, der alene omhandler det, som er indeholdt i finanslovaftalen. Den taler om et lønloft, og den taler præcist om, at dette forslag ikke må indebære, at ordinært ansatte på det offentlige arbejdsmarked skydes ud. Det ville klæde arbejdsministeren og regeringen meget at henholde sig alene til finanslovaftalens tekst.

Socialdemokratiet støtter forslaget om et lønloft. Vi støtter det, fordi det er en del af finanslovaftalen, og vi agter naturligvis også at tage ansvar for det, men hverken mere eller mindre.

Når vi støtter det, hænger det sammen med, at det jo er prisen for, at socialt mørke pletter på finansloven svarende til 4 mia. kr. nu er taget ud. Det var nedskæringer, som ville være kommet til at berøre de ledige, de unge, de syge, børnefamilierne og bistandsklienterne, og vi synes, det er godt, at de 4 mia. kr. i besparelser, som ville ramme disse grupper meget hårdt, nu er fjernet fra finansloven. Så så langt så godt. Vi vedstår os aftalen.

Jeg vil godt for en ordens skyld præcisere, hvad Socialdemokratiet lægger meget vægt på i et håb om, at vi – hvis og såfremt og når arbejdsministeren trækker dette lovforslag tilbage – måske kunne få en meget hurtig behandling af et nyt forslag.

Vi lægger vægt på, at niveauet for lønloftet dækker store dele af lavtlønsområdet ind, og at dagpengeniveauet ikke efterfølgende påvirkes negativt af loftet.

Vi lægger vægt på, at loftet reguleres efter almindeligt gældende bestemmelser, og at personer i jobtilbud i øvrigt er omfattet af overenskomstmæssige aftaler. Vi lægger også vægt på, at der ikke sker en forvriddning af det offentlige arbejdsmarked, og at den nye aflønningsordning ikke må indebære, som jeg nævnte før, en udstødning af de ordinært ansatte på det offentlige arbejdsmarked.

Derfor lægger vi også utrolig meget vægt på, at der meget hurtigt bliver optaget forhandlinger mellem overenskomstparterne på det offentlige område med henblik på udmøntning af et nyt regelsæt, som bør og skal være så stærkt, at det giver et rygstød for dem, der i dag er ansat på det offentlige arbejdsmarked.

Afslutningsvis vil jeg gentage min opfordring til arbejdsministeren og regeringen om at trække forslaget tilbage og bidrage til det gode forhandlingsmønster, vi har haft omkring finansloven, og komme med et forslag, der ikke er digteri og ikke indeholder mærkværdigheder.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg vil rose arbejdsministeren for udtalelsen